

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา “การบริหารต้นทุนของกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงคราม” มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาลำดับความสำคัญของต้นทุนในแต่ละด้านของกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงคราม และ (2) ศึกษาแนวทางการบริหารต้นทุนของกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 11 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลจากการศึกษาลำดับความสำคัญของต้นทุนในแต่ละด้านของกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงคราม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.1.1 ลำดับความสำคัญของต้นทุนในแต่ละด้านพบว่ากลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวให้ความสำคัญกับต้นทุนด้านการผลิตมากที่สุด รองลงมาคือให้ความสำคัญกับต้นทุนด้านการตลาด ต้นทุนด้านการเงิน และต้นทุนด้านการจัดการ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละด้านพบว่า

- (1) ต้นทุนด้านการผลิต ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ค่าวัสดุ (พะอง, ฟืน, พะยอม, ปีบ ฯลฯ) ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือต้นทุนสินค้าที่เสีย
- (2) ต้นทุนด้านการตลาด ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ค่าขนส่ง ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ส่วนลดการค้า
- (3) ต้นทุนด้านการเงิน ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การให้เครดิตกับลูกค้า ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ค่าธรรมเนียมและต้นทุนเก็บรักษาสินค้า
- (4) ต้นทุนด้านการจัดการ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ค่าใช้จ่ายอุปกรณ์สำนักงาน ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ค่าสวัสดิการสมาชิก

5.1.2 ผลจากการวิเคราะห์แนวทางการบริหารต้นทุนของกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงคราม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1.2.1 แนวทางการบริหาร ต้นทุนด้านการตลาด พบว่า กลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวส่วนใหญ่ใช้แนวทางการบริหารด้านการตลาด ดังนี้

- การลดการโฆษณาประชาสัมพันธ์ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก ลักษณะของกลุ่มที่ใช้แนวทางดังกล่าว ได้แก่ วิสาหกิจชุมชน, จำนวนปีที่เปิดดำเนินการระหว่าง 7 – 10 ปี, จำนวนสมาชิกมากกว่า 15 คนขึ้นไป, จำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า 50,000 บาท และแหล่งเงินทุนจากกรรมการ/สมาชิก

- การลดจำนวนพนักงานขายตรง มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก ลักษณะของกลุ่มที่ใช้แนวทางดังกล่าว ได้แก่ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน, จำนวนปีที่เปิดดำเนินการระหว่าง 7 – 10 ปี, จำนวนสมาชิกมากกว่า 15 คนขึ้นไป, จำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า 50,000 บาท และแหล่งเงินทุนจากกรรมการ/สมาชิก

- การขยายเครือข่ายร้านค้าในชุมชน มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง ลักษณะของกลุ่มที่ใช้แนวทางดังกล่าว ได้แก่ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร, จำนวนปีที่เปิดดำเนินการระหว่าง 7 – 10 ปี, จำนวนสมาชิกมากกว่า 15 คนขึ้นไป, จำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า 50,000 บาท และแหล่งเงินทุนจากกรรมการ/สมาชิก

5.1.2.2 แนวทางการบริหาร ต้นทุนด้านการผลิต พบว่า กลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวส่วนใหญ่ใช้แนวทางการบริหารด้านการผลิต ดังนี้

- การพัฒนาพันธุ์มะพร้าวต้นเดียว มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก ลักษณะของกลุ่มที่ใช้แนวทางดังกล่าว ได้แก่ วิสาหกิจชุมชน, จำนวนปีที่เปิดดำเนินการระหว่าง 7 – 10 ปี, จำนวนสมาชิกมากกว่า 15 คนขึ้นไป, จำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า 50,000 บาท และแหล่งเงินทุนจากกรรมการ/สมาชิก

- การผลิตแบบผสมผสานด้วยการปลูกพืชมากกว่า 1 ชนิด มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก ลักษณะของกลุ่มที่ใช้แนวทางดังกล่าว ได้แก่ วิสาหกิจชุมชน, จำนวนปีที่เปิดดำเนินการระหว่าง 7 – 10 ปี, จำนวนสมาชิกมากกว่า 15 คนขึ้นไป, จำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า 50,000 บาท และแหล่งเงินทุนจากกรรมการ/สมาชิก

- การวางแผนบำรุงรักษาเครื่องจักรเชิงป้องกันแทนเชิงแก้ไข มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง ลักษณะของกลุ่มที่ใช้แนวทางดังกล่าว ได้แก่ วิสาหกิจชุมชน, จำนวนปีที่เปิดดำเนินการ ระหว่าง 7 – 10 ปี, จำนวนสมาชิกมากกว่า 15 คนขึ้นไป, จำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า 50,000 บาท และแหล่งเงินทุนจากกรรมการ/สมาชิก

5.1.2.3 แนวทางการบริหาร ต้นทุนด้านการเงิน พบว่า กลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวส่วนใหญ่ใช้แนวทางการบริหารด้านการเงิน ดังนี้

- การผลิตสินค้าให้เพียงพอกับความต้องการของลูกค้าเพื่อลดต้นทุนในการเก็บรักษาสินค้า มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากที่สุด ลักษณะของกลุ่มที่ใช้แนวทางดังกล่าว ได้แก่ วิสาหกิจชุมชน, จำนวนปีที่เปิดดำเนินการ ระหว่าง 7 – 10 ปี, จำนวนสมาชิกมากกว่า 15 คนขึ้นไป, จำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า 50,000 บาท และแหล่งเงินทุนจากกรรมการ/สมาชิก

- การทำบัญชีรายรับและรายจ่าย มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากที่สุด ลักษณะของกลุ่มที่ใช้แนวทางดังกล่าว ได้แก่ วิสาหกิจชุมชน, จำนวนปีที่เปิดดำเนินการ ระหว่าง 7 – 10 ปี, จำนวนสมาชิกมากกว่า 15 คนขึ้นไป, จำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า 50,000 บาท และแหล่งเงินทุนจากกรรมการ/สมาชิก

- การชำระหนี้เจ้าหนี้ตรงตามกำหนดเวลา มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากที่สุด ลักษณะของกลุ่มที่ใช้แนวทางดังกล่าว ได้แก่ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร, จำนวนปีที่เปิดดำเนินการ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป, จำนวนสมาชิกมากกว่า 15 คนขึ้นไป, จำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า 50,000 บาท และแหล่งเงินทุนจากกรรมการ/สมาชิก

5.1.2.4 แนวทางการบริหาร ต้นทุนด้านการจัดการ พบว่า กลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวส่วนใหญ่ใช้แนวทางการบริหารด้านการจัดการ ดังนี้

- การคิดค้นหาวิธีในการนำเศษซากวัตถุดิบมาใช้ให้เกิดประโยชน์ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากที่สุด ลักษณะของกลุ่มที่ใช้แนวทางดังกล่าว ได้แก่ วิสาหกิจชุมชน, จำนวนปีที่เปิดดำเนินการระหว่าง 7 – 10 ปี, จำนวนสมาชิกมากกว่า 15 คนขึ้นไป, จำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า 50,000 บาท และแหล่งเงินทุนจากกรรมการ/สมาชิก

- การฝึกอบรมสมาชิกให้มีความรู้ความชำนาญในการผลิต มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากที่สุด ลักษณะของกลุ่มที่ใช้แนวทางดังกล่าว ได้แก่ วิสาหกิจชุมชน, จำนวนปีที่เปิดดำเนินการระหว่าง 7 – 10 ปี, จำนวนสมาชิกมากกว่า 15 คนขึ้นไป, จำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า 50,000 บาท และแหล่งเงินทุนจากกรรมการ/สมาชิก

- การใช้ประโยชน์จากบุคลากรในพื้นที่ที่มีความชำนาญ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมากที่สุด ลักษณะของกลุ่มที่ใช้แนวทางดังกล่าว ได้แก่ วิสาหกิจชุมชน, จำนวนปีที่เปิดดำเนินการระหว่าง 7 – 10 ปี, จำนวนสมาชิกมากกว่า 15 คนขึ้นไป, จำนวนเงินลงทุนน้อยกว่า 50,000 บาท และแหล่งเงินทุนจากกรรมการ/สมาชิก

5.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาการบริหารต้นทุนของกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงคราม สามารถแบ่งการอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

5.2.1 ผลจากการศึกษาลำดับความสำคัญของต้นทุนในแต่ละด้านของกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่ากลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าว ให้ความสำคัญกับต้นทุนด้านการผลิตเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือให้ความสำคัญกับต้นทุนด้านการตลาดเป็นลำดับที่ 2 ให้ความสำคัญกับต้นทุนด้านการเงินเป็นลำดับที่ 3 และให้ความสำคัญกับต้นทุนด้านการจัดการเป็นลำดับที่ 4 สอดคล้องกับการศึกษาของวรวิฑูร จงควินิต (2547) ที่ศึกษาความสำคัญของต้นทุนการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจโรงงานขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับต้นทุนการผลิตเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือต้นทุนด้านการเงิน ต้นทุนด้านการจัดการ และต้นทุนด้านการตลาด ตามลำดับ เช่นเดียวกับการศึกษาของเพ็ญ จำทอง (2550) ที่ศึกษาความสำคัญของต้นทุนการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจการสกัดน้ำมันปาล์มดิบในเขตภาคใต้ พบว่าผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับต้นทุนการผลิตเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือต้นทุนด้านการเงินและด้านการบริหาร ตามลำดับ

5.2.2 ผลจากการศึกษาความสำคัญของต้นทุนด้านการผลิต พบว่ากลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าว ให้ความสำคัญกับค่าวัสดุ (พะอง, ฟืน, พะยอม, ปีบ ฯลฯ) สอดคล้องกับการศึกษาของวรวิฑูร จงควินิต (2547) ที่ศึกษาเกี่ยวกับต้นทุนด้านการผลิต พบว่าธุรกิจโรงงานขนาดกลางและขนาดย่อมให้ความสำคัญกับต้นทุนของค่าวัสดุอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือค่าขนส่ง ค่าแรงงาน ค่าไฟฟ้า ค่าแรงงานล่วงเวลา ตามลำดับ เช่นเดียวกับการศึกษาของเพ็ญ จำทอง (2550) ที่ศึกษาเกี่ยวกับต้นทุนด้านการผลิต พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจการสกัดน้ำมันปาล์มดิบในเขตภาคใต้ให้ความสำคัญกับต้นทุนของค่าวัสดุอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือค่าขนส่งวัสดุ ค่าน้ำมัน ค่าแรงงานและเงินเดือน ค่าซ่อมบำรุงเครื่องจักร ค่าไฟฟ้า ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร ค่าแรงงานล่วงเวลา เป็นต้น

5.2.3 ผลจากการศึกษาความสำคัญของต้นทุนด้านการตลาด พบว่ากลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าว ให้ความสำคัญกับค่าขนส่ง สอดคล้องกับการศึกษาของเพ็ญ จำทอง (2550) ที่ศึกษาเกี่ยวกับต้นทุนด้านการตลาด พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจการสกัดน้ำมันปาล์มดิบในเขตภาคใต้ให้ความสำคัญกับต้นทุนของค่าขนส่งน้ำมันปาล์มอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือค่าสวัสดิการพนักงานขาย

5.2.4 ผลจากการศึกษาความสำคัญของต้นทุนด้านการเงิน พบว่ากลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวให้ความสำคัญกับการให้เครดิตกับลูกค้า สอดคล้องกับการศึกษาของเพ็ญ จำทอง (2550) ที่ศึกษาเกี่ยวกับต้นทุนด้านการเงิน พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจการสกัดน้ำมันปาล์มดิบในเขตภาคใต้ให้ความสำคัญกับต้นทุนของการให้เครดิตกับลูกค้าอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือต้นทุนในการเก็บรักษาสินค้า

5.2.5 ผลจากการศึกษาความสำคัญของต้นทุนด้านการจัดการ พบว่ากลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายอุปกรณ์สำนักงาน สอดคล้องกับการศึกษาของวรวิฑูร จงควินิต (2547) ที่ศึกษาเกี่ยวกับต้นทุนด้านการจัดการ พบว่าธุรกิจโรงงานขนาดกลางและขนาดย่อมให้

ความสำคัญกับต้นทุนของเงินเดือนผู้บริหารและค่าใช้จ่ายอุปกรณ์สำนักงานอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือเงินเดือนพนักงานในสำนักงาน ค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการพนักงาน การขึ้นเงินเดือนพนักงาน และโบนัสพนักงาน ตามลำดับ

5.2.6 ผลจากการวิเคราะห์แนวทางการบริหารต้นทุนของกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า

5.2.6.1 แนวทางการบริหาร ต้นทุนด้านการตลาด พบว่า กลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวส่วนใหญ่ใช้แนวทางการบริหารด้านการตลาด ได้แก่ การลดการโฆษณาประชาสัมพันธ์ การลดจำนวนพนักงานขายตรง และการขยายเครือข่ายร้านค้าในชุมชน สอดคล้องกับการศึกษาของวรวิรุจ จงควินิต (2547) ที่ศึกษาเกี่ยวกับต้นทุนด้านการตลาด พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจโรงงานขนาดกลางและขนาดย่อมให้ความสำคัญกับต้นทุนของส่วนลดการค้าให้กับลูกค้า และการลดราคาของคู่แข่ง ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือค่าคอมมิชชั่นพนักงานขาย เงินเดือนพนักงานขาย สวัสดิการพิเศษของพนักงานขาย และค่าโฆษณาประชาสัมพันธ์ ตามลำดับ

5.2.6.2 แนวทางการบริหาร ต้นทุนด้านการผลิต พบว่า กลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวส่วนใหญ่ใช้แนวทางการบริหารด้านการผลิต ได้แก่ การพัฒนาพันธุ์มะพร้าวต้นเดี่ยว การผลิตแบบผสมผสานด้วยการปลูกพืชมากกว่า 1 ชนิด และการวางแผนบำรุงรักษาเครื่องจักรเชิงป้องกันแทนเชิงแก้ไข สอดคล้องกับการศึกษาของเพ็ญ จำทอง (2550) ที่ศึกษาเกี่ยวกับต้นทุนด้านการผลิต พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจการสกัดน้ำมันปาล์มดิบในเขตภาคใต้มีแนวทางการจัดการต้นทุนด้านการผลิตโดยการใช้ระบบวางแผนการบำรุงรักษาเครื่องจักรเชิงป้องกันแทนแนวทางเชิงแก้ไข ซึ่งได้ผลอยู่ในระดับมาก

5.2.6.3 แนวทางการบริหาร ต้นทุนด้านการเงิน พบว่า กลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวส่วนใหญ่ใช้แนวทางการบริหารด้านการเงิน ได้แก่ การผลิตสินค้าให้เพียงพอกับความต้องการของลูกค้าเพื่อลดต้นทุนในการเก็บรักษาสินค้า การทำบัญชีรายรับและรายจ่าย และการชำระหนี้เจ้าหนี้ตรงตามกำหนดเวลา สอดคล้องกับของวรวิรุจ จงควินิต (2547) ที่ศึกษาเกี่ยวกับต้นทุนด้านการเงิน พบว่าธุรกิจโรงงานขนาดกลางและขนาดย่อมให้ความสำคัญกับต้นทุนของกลยุทธ์การลดระยะเวลาการให้เครดิตกับลูกค้า รองลงมาคือ กลยุทธ์การชำระหนี้คืนเจ้าหนี้เพื่อประหยัดภาระดอกเบี้ย และกลยุทธ์เพิ่มราคาสินค้ากับลูกค้าที่ซื้อสินค้าเป็นเงินสด ตามลำดับ

5.2.6.4 แนวทางการบริหาร ต้นทุนด้านการจัดการ พบว่า กลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวส่วนใหญ่ใช้แนวทางการบริหารด้านการจัดการ ได้แก่ การคิดค้นหาวิธีในการนำเศษซากวัตถุดิบมาใช้ให้เกิดประโยชน์ การฝึกอบรมสมาชิกให้มีความรู้ความชำนาญในการผลิต และการใช้ประโยชน์จากบุคลากรในพื้นที่ที่มีความชำนาญ สอดคล้องกับการศึกษาของเพ็ญ จำทอง (2550) ที่

ศึกษาเกี่ยวกับต้นทุนด้านการผลิต พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจการสกัดน้ำมันปาล์มดิบในเขตภาคใต้มีแนวทางการจัดการต้นทุนโดยการเพิ่มรายได้อื่นๆ ด้วยการขายเศษซากประเภทกะลาปาล์มและกากเมล็ด ซึ่งให้ผลอยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

5.3.1 ปัญหาส่วนใหญ่ของกลุ่มผู้ผลิตน้ำตาลมะพร้าวในจังหวัดสมุทรสงครามก็คือขาดแคลนแรงงานในการขึ้นต้นมะพร้าว เนื่องจากวัยรุ่นในชุมชนทำงานตามโรงงานอุตสาหกรรมมากขึ้นทำให้การสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมลดน้อยลงและส่งผลต่อการประกอบอาชีพผลิตน้ำตาลมะพร้าว ดังนั้น ผู้นำชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเร่งสร้างจิตสำนึกให้เกิดขึ้นในจิตใจของคนรุ่นใหม่เพื่อที่จะทำให้อาชีพและวัฒนธรรมที่สืบทอดจากบรรพบุรุษคงอยู่ตลอดไป

5.3.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนให้เกษตรกรรวมกลุ่มและมีส่วนร่วมในการวางแผนการผลิตโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและทรัพยากรในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด

5.3.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐควรคิดค้นเทคนิควิธีการในการพัฒนามะพร้าวพันธุ์ต้นเดี่ยวหรือพันธุ์พื้นเมืองที่ให้ผลเร็วขึ้น เพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตต่อต้นและให้น้ำตาลที่มีคุณภาพดี

5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในอนาคต

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยเชิงปริมาณซึ่งผลการวิจัยอาจไม่ละเอียดมากนัก ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปเกี่ยวกับการบริหารต้นทุน ควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพกับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่มากขึ้น เพื่อที่จะได้ข้อมูลเชิงลึก รวมถึงวิธีการต่างๆ ที่จะช่วยส่งผลให้มีการบริหารต้นทุนมากขึ้น และควรทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ที่แตกต่างจากเดิม